

Shiraz-Beethoven.ir

فهرست

۹		ناچ
۱۳		ترپوان دوبخشی
۱۵		یک نت در برابر یک نت
۱۵		الف. مطبوع‌ها
۱۵		ب. نامطبوع‌ها
۱۸		تمرین‌ها
۱۹		دو نت در برابر یک نت
۲۱		نت‌های بیگانه
۲۲		به‌کارگیری مکرر سوم‌ها و ششم‌های موازی
۲۲		حرکت ملودی خلاف طبیعت گام (به‌ویژه در مینورها)
۲۳		به‌کارگیری فاصله‌های کاسته و افزوده
۲۵		تمرین‌ها
۲۷		سه نت در برابر یک نت
۳۲		نت‌های پدال
۳۳		چندصدایی پوشیده متشکل از آکوردهای سه، چهار و پنج‌صدایی
۳۵		تمرین‌ها
۳۷		چهار نت در برابر یک نت
۳۹		پرش‌گذر به هفتم
۳۹		نت‌های همسایه
۴۱		آپازیاتور
۴۲		گریز
۴۳		کامبیاناتا
۴۸		تاخیر
۵۲		تمرین‌ها
۵۵		دو صدایی آزاد و گفتاری بر نگارش انوانسیون دو صدایی
۶۳		تمرین‌ها

Shiraz-Beethoven.ir

۶۵		کنترپوان سه بخشی
۶۷		یک نگاه کلی
۷۱		مثال هایی با توجه به تعداد نت ها در برابر هم
۷۷		تمرین ها
۷۹		تمرین ها
۸۳		سکوت و نت های کشیده
۹۳		شبیه سازی
۹۵		تم اصلی و شیوه ی گسترش در انوانسیون
۱۰۱		سه صدایی آزاد و گفتاری در نگارش انوانسیون
۱۰۹		پیوست ۱
۱۱۱		گفتاری کوتاه درباره ی کنترپوان چهار صدایی
۱۱۷		پیوست ۲
۱۱۹		کنترپوان معکوس
۱۲۲		انتقال اکتاو
۱۲۴		انتقال دوازدهم
۱۲۶		انتقال دهم
۱۲۸		کنترپوان معکوس در بخش های گوناگون
۱۳۱		پیوست ۳
۱۳۳		برخورد هم آوایی و هم آهنگی

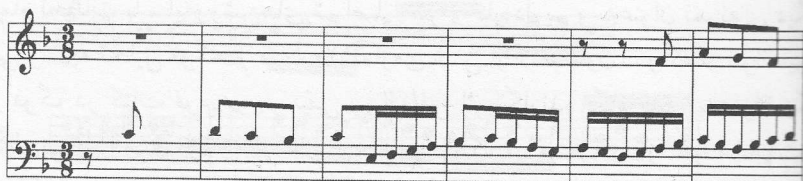
تمرین‌ها

در برابر هر نت از تمرین‌ها، یک تا سه نت بنویسید و یا در برابر هر سه نت از تمرین یک نت بنویسید.

۱.

در همین زمینه به فاصله‌ی ششم در آغاز میزان دوم فوگ شماره‌ی یازده از کتاب اول نگاه کنید؛ توجه کنید که آفتاکت (پیش ضرب) در شمارش میزان‌ها به شمارش نمی‌آید.

مثال ۶۹. باخ، کتاب اول پرلود و فوگ، فوگ شماره‌ی ۱۱، میزان‌های ۱ تا ۵.

در مثال ۷۰، «فاصله» نقشی در تأکید مرزبندی تم پیدا می‌کند. در آغاز میزان نخست به فاصله‌ی چهارم و در پایان میزان دوم و آغاز میزان سوم، به ترتیب به صله‌های چهارم و سوم کوچک و بزرگ نگاه کنید.

مثال ۷۰. باخ، کتاب اول پرلود و فوگ، فوگ شماره‌ی ۱۳، میزان‌های ۱ تا ۳.

۷. باخ در بعضی از تم‌ها، با فاصله‌های گوناگون، بار داده‌ها را بی‌نهایت سنگین قطعه را با یک بافت پیچیده گرا می‌سازد.

مثال ۷۱. باخ، کتاب اول پرلود و فوگ، فوگ شماره‌ی ۲۴، میزان‌های ۱ تا ۳.

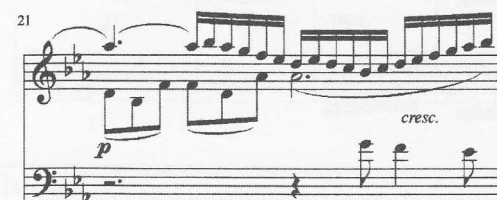
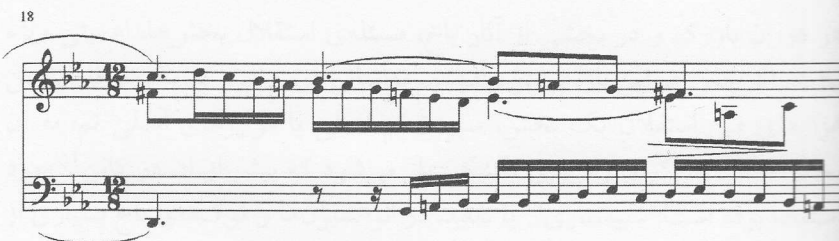
۸. یک مسئله‌ی بسیار مهم که در شیوه‌ی باخ باید مورد توجه باشد استقلال بخش‌هاست. طبیعی است که این استقلال با حفظ ارتباط با بخش‌های دیگر وجود می‌آید. هنر پلیفونی باخ در آن است که هر بخش درحالی که کامل‌کننده‌ی

در انوانسیون سه صدایی شماری دو دقت کنید که مرتب با ترکیب های گوناگون سکوت برخورد می کنیم که گاهی مقدمه ای برای ظهور موتیو اصلی هستند، مانند سکوت میزان پنج برای ظهور موتیو در دست چپ (میزان شش) و گاهی مقدمه ای برای ظاهر شدن بخش های فرعی می شوند، مانند سکوت در میزان های هجده، نوزده، بیست و بیست و یک در دست چپ. تریل های میزان هفت (دست راست) و میزان پانزده (دست چپ) نیز با سکوت آماده شده اند.

مثال ۹۷. الف. باخ، انوانسیون سه صدایی شماری ۲، میزان های ۵ و ۶.

مثال ۹۷. ب. باخ، انوانسیون سه صدایی شماری ۲، میزان های ۱۸ تا ۲۱.

در ساختار ریتمیک مثال زیر، آنچه در زمینه‌ی «مکمل هم بودن بخش‌ها» گفتیم بیشتر رعایت شده است و قطعه ساختار پلیفونیک دارد.

مثال ۱۱۶. هندل، کنسرتوگروسو، شماره‌ی ۱.

۶. یک نمونه‌ی عالی از چهار بخش مستقل افقی را در مثال بعدی از باخ می‌بینیم. توجه داشته باشید بخش‌ها به‌طور متنوعی متحرک هستند. در این قسمت از قطعه، باس مجال بیشتری به بخش‌های بالایی می‌دهد و در ضمن نقاط اوج ملودی، از نظر ضرب‌ها و میزان‌ها، به‌طور غیرقرینه‌ای تقسیم شده‌اند. محل این نقاط به شرح زیر است:

بخش سوپرانو: میزان ۲، ضرب دوم
بخش آلتو: میزان ۱، ضرب چهارم
بخش تنور: میزان ۳، ضرب دوم
بخش باس: میزان ۳، ضرب اول